

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3T/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010349
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6320010349.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno samosudkyňou JUDr. Alicou Gálovou, v trestnej veci obžalovanej K. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. D., t.č. H. XXX/X, F., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. mája 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. f) Tr. por. sa obžalovaná K. J., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom Mesto D. t.č. bytom H. XXX/X, F.

pre skutok, že

v období od 01.04.2019 až doposiaľ si v mieste svojho bydliska v D. ako aj v mieste svojho súčasného pobytu v H. na ulici K. č. X. a na ďalších miestach kde sa zdržiavala, riadne neplnila vyživovací povinnosť voči svojej dcére R. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. - K., X. K. XXXX/X, ktorú si mala plniť v zmysle zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a doplnení niektorých zákonov, ako aj v zmysle rozsudku Okresného súdu v Brezne pod č. konania 8P/63/2019-108 zo dňa 09.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica pod č. konania 16 CoP/41/2019-170 zo dňa 17.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2019, na základe ktorých bola zaviazaná prispievať na výživu svojej dcéry R. T. sumou vo výške 200 € mesačne, ktoré mala zasielať vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred k rukám jej otca K. T., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom D.-K., X. K. XXXX/X, avšak objektívne bola schopná na základe výšky svojho príjmu prispievať na výživnom v mesiaci

október 2019, november 2019 a december 2019 sumou vo výške 30% z výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktorá predstavovala od 01.07.2019 sumu vo výške 28,79 Eur, a taktiež v mesiaci september 2020 bola schopná prispievať sumou vo výške 30% z výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktorá predstavovala od 01.07.2020 sumu vo výške 29,42 Eur, pričom dňa 10.06.2019 uhradila výživné vo výške 300,- Eur, dňa 18.07.2019 uhradila sumu vo výške 200,- Eur, v mesiaci august 2019 uhradila sumu vo výške 200,- Eur, dňa 09.09.2019 sumu vo výške 200,- Eur, v mesiaci apríl 2020 uhradila 100,- Eur, dňa 07.05.2020 uhradila sumu vo výške 250,- Eur a v mesiaci jún 2020 uhradila sumu 200,- Eur, v dôsledku čoho za uvedené obdobie nezaplatila K. T. na výživnom sumu vo výške 1865,79 Eur, vyčíslenú vrátane mesiaca november 2020

spod obžaloby oslobodzuje,

nakoľko trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Brezne podal dňa 03.12.2020 obžalobu na obvinenú K. J., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Okresný súd v Brezne dňa 07.12.2020 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obvinenú uznal vinnou podľa obžaloby, za čo jej uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1,5 roka. Keďže obvinená zmenila miesto svojho pobytu, súdu sa podarilo obvinenej doručiť trestný rozkaz a obžalobu v marci 2021, obvinená v zákonnej lehote voči trestnému rozkazu podala odpor, súd preto vo veci vytýčil hlavné pojednávanie.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.04.2021 urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinná. Na svoju obhajobu uviedla, že je názoru, že si vyživovaciu povinnosť voči svojej malol. dcére splnila, nakoľko výživné platila podľa svojich schopností a možností. Poukázala na to, že v čase rozhodovania o určení výživné na Okresnom súde v Brezne pod sp. zn. 8P/63/2019 zo dňa 09.05.2019, ktorým bolo určené výživné na maloletú vo výške 200,- Eur mesačne, pracovala v W., preto aj súhlasila s takouto výškou výživného. Následne však došlo k zmene pomerov na jej strane, istý čas bola nezamestnaná, potom bola zamestnaná v spoločnostiach s oveľa nižším príjmom ako v čase rozhodovania o výživnom, preto plnila výživné len v takej výške, ako bola schopná

plniť a od decembra 2020 znovu začala platiť výživné, nakoľko bola zamestnaná, v decembri uhradila sumu 50,- Eur, v januári 2021 sumu 200,- Eur, februári 2021 sumu 300,- Eur a v marci 2021 sumu 300,- Eur. Obžalovaná v apríli 2019 pracovala v Bille a následne potom pracovala v W., pričom jej čistý príjem bol okolo 660,- Eur. V máji 2019 pracovala v W. v spoločnosti McDonald, pričom jej čistý príjem bol 1 100,- Eur. V dôsledku toho, že sa rozišla so svojim priateľom, teda už nemohla bývať v meste, kde pracovala, musela odísť k svojej sestre do iného mesta, kde už prácu nemala, zostala bez príjmu, preto ani nebola schopná platiť výživné. Pracovala len príležitostne a v auguste zarobila sumu 150,- Eur. Obžalovaná sa vrátila na I. a 19.09.2019 sa zamestnala v spoločnosti Index Nosluš s.r.o. D., pričom v tejto spoločnosti bola zamestnaná až do 27.11.2019. Z práce sama odišla, nakoľko mala veľmi nízky príjem, a keďže si musela platiť aj podnájom, príjem jej nestačil na pokrytie základných potrieb. Obžalovaná poukázala na to, že okrem maloletej má ešte vyživovaciu povinnosť k synovi K. na ktoré poberá len sirotsky dôchodok vo výške 94,- Eur. Za prácu v spoločnosti Index Nosluš s.r.o. bola jej vyplatená čistá mzda v období október 2019 až december 2019 priemerne 450,- Eur. V mesiaci január 2020 až marec 2020 obžalovaná bola opätovne bez práce, nebola evidovaná na úrade práce a zamestnala sa až v marci 2020 v spoločnosti Nissens Slovakia s.r.o., pričom jej čistý príjem od apríla 2020 až do augusta 2020 sa pohyboval od 741,- Eur až po 847,- Eur. Vzhľadom na to, že obžalovaná platila za ubytovňu 300 - 400,- Eur, a teda opätovne jej nevychádzali finančné prostriedky na pokrytie základných životných potrieb, v auguste 2020 dala výpoveď v tejto spoločnosti a opätovne odišla do W., kde si chcela nájsť lepšiu prácu. Chcela pracovať ako opatrovatelka, preto sa chcela aj zdokonaľiť v nemčine. Stálu prácu však obžalovaná nezískala, opätovne pracovala len brigádnicke, preto sa znovu vrátila na I. a v decembri 2020 sa opätovne zamestnala v spoločnosti Nissens Slovakia s.r.o., v ktorej pracuje aj doteraz. Keďže už nebýva na ubytovni, ale u priateľa, znížili sa jej náklady na bývanie, preto je schopná splácať zameškané výživné. Príjem obžalovanej v tejto spomínanej spoločnosti je okolo 800,- Eur mesačne.

Okrem výsluchu obžalovanej súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka poškodeného K. T., prečítal spis OS Brezno 9P/21/2020 o návrhu obžalovanej na zníženie výživného, ako aj ďalšie listinné dôkazy vzťahujúce sa hlavne k výške príjmu tak obžalovanej ako aj poškodeného, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Poškodený K. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa neho výživné nebolo uhradené tak, ako bolo stanovené súdom. Na druhej strane však uviedol, že je mu už pri konaní o určení výživného bolo zrejmé, že obžalovaná nebude schopná platiť výživné vo výške 200,- Eur mesačne. Poškodený uviedol, že podal trestné oznámenie hlavne preto, že obžalovaná neplatila výživné pravidelne, napr. keď v roku

2020 musel čerpať covid OČR, výživné obžalovaná neplatila. Na záver poškodený uviedol, že nechce, aby bola obžalovaná súdená, nakoľko teraz sú v takom stave, že obžalovaná spláca výživné.

Zo spisu Okresného súdu Brezno sp. zn. 9P/21/2020 súd zistil, že obžalovaná podala na okresnom súde návrh na zníženie výživného dňa 27.07.2020 a to zo sumy 200,- Eur na sumu 100,- Eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že sa jej zmenili pomery, že má oveľa nižší príjem, ako v čase rozhodovania. Súd z tohto spisu zistil aj skutočnosti ohľadne zamestnania obžalovanej a jej čistého príjmu, pričom zo spisu je zrejmé, že obžalovaná uviedla na hlavnom pojednávaní pravdivé skutočnosti. Obžalovaná pracovala v spoločnosti Index Nosluš s.r.o. v období od 19.09.2019 do 27.11.2019. V októbri 2019 bola obžalovanej vyplatená čistá mzda vo výške 476,- Eur, v novembri taktiež vo výške 476,- Eur a v decembri 2019 vo výške 451,- Eur. Obžalovaná bola ďalej zamestnaná od marca 2020 až do júla 2020 v spoločnosti Nissens Slovakia s.r.o., pričom v apríli 2020 jej bola vyplatená čistá mzda vo výške 741,- Eur, v máji 2020 776,- Eur, v júni 2020 847,- Eur, v júli 2020 824,- Eur a v auguste 2020 suma 710,- Eur. Obžalovaná sama rozviazala pracovný pomer v tejto spoločnosti a následne sa v tejto spoločnosti zamestnala v decembri 2020, pričom príjem v tejto spoločnosti dosahovala v takej výške ako v predchádzajúcom období okolo 800,- Eur mesačne. Poškodený K. T. je zamestnaný v spoločnosti Železiarne Podbrezová a.s., pričom v roku 2020 bol jeho priemerný mesačný príjem 900,- Eur, z dôvodu pandémie sa mu v roku 2021 znížil príjem na 800,- Eur mesačne.

Z pripojených dokladov mal súd preukázané, že obžalovaná uhradila od apríla 2019 poškodenému na výživnom v roku 2019 v júni sumu 300,- Eur, v júli 200,- Eur, v auguste 200,- Eur a v septembri 200,- Eur, v roku 2020 uhradila v apríli sumu 100,- Eur, v máji 250,- Eur, v júni 200,- Eur, a v decembri 50,- Eur a v roku 2021 v januári 200,- Eur, vo februári 300,- Eur a v marci 300,- Eur.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaná v období od 01.04.2019 uhradila výživné v takej výške, ako ho bola schopná platiť podľa svojich schopností a možností. Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 8P/63/2019 - 108 zo dňa 09.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16CoP/41/2019 -170 zo dňa 17.10.2019 bola obžalovaná zaviazaná prispievať na výživu svojej maloletej dcéry R. T. výživným vo výške 200,- Eur mesačne. Súd pri rozhodovaní o vine pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. nie je viazaný výškou výživného, ktoré určí opatrovanský súd, pri rozhodovaní o vine rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného než opatrovanský súd. Pokiaľ bola obžalovaná nezamestnaná, súd musí pri rozhodovaní o určení výšky výživného zobrať do úvahy aj to, či obžalovaná bez dôležitého dôvodu sa sama nevzdala výhodnejšieho zamestnania alebo majetkového prospechu. Obžalovaný, ktorý má vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálnej možnej výške splnil.

Po zhodnotení uvedenej skutočnosti, hlavne toho, aký príjem dosahovala obžalovaná v období od apríla 2019 až do mája 2020, dospel súd k záveru, že nebolo v schopnostiach a možnostiach obžalovanej, aby platila za celé rozhodné obdobie výživné vo výške 200,- Eur. Podľa názoru súdu, výživné vo výške 200,- Eur bola schopná platiť len v apríli a máji 2019,

keď bola zamestnaná v W., a to v spoločnosti McDonald, kde dosahovala príjem 1 100,- Eur. V ďalšom období obžalovaná prišla o toto zamestnanie, ale nebolo to z jej viny, veľmi na to vplývali aj jej rodinné pomery a skutočnosť, že sa rozišla s partnerom a musela odísť z mesta, kde vykonávala prácu. Obžalovaná sa potom zamestnala až v septembri 2019, pričom dostala vyplatenú mzdu až v októbri 2019. Podľa názoru súdu teda obžalovaná od júna 2019 až do septembra 2019 mala platiť výživné maloletej dcére aspoň v minimálnej výške, a to vo výške 30% z výšky životného minima, teda v sume 28,79 Eur. Následne sa obžalovaná zamestnala, a to v spoločnosti Index Nosluš s.r.o., pričom mzdu dostala až v októbri 2019, a to len vo výške 476,- Eur. Súd je názoru, že pri takomto príjme a nákladoch na život obžalovanej, keď mala vyživovaciu povinnosť ešte k synovi, bola v období od októbra 2019 až do decembra 2019 schopná platiť výživné len vo výške 50,- Eur. Keďže obžalovaná sama skončila pracovný pomer v tejto spoločnosti teda zbavila sa pravidelného príjmu, súd na v obdobie, keď bola nezamestnaná a nepoberala žiadne dávky nemohol prihliadnuť a pri určení výšky výživného

za obdobie januára 2020 až marec 2020 vychádzal z posledného príjmu v spoločnosti Index Nosluš s.r.o. Obžalovaná za toto obdobie mala platiť výživné aspoň vo výške 50,- Eur mesačne. V marci 2020 sa obžalovaná zamestnala v spoločnosti Nissens Slovakia s.r.o., kde dostala prvú mzdu v apríli 2020. Vzhľadom na výšku jej príjmu je súd názoru, že obžalovaná bola od apríla 2020 schopná platiť výživné vo výške 100,- Eur mesačne. Výška tohto výživného v podstate korešponduje aj s návrhom obžalovanej na zníženie výživného, ktoré podala na okresnom súde v júli 2020. Obžalovaná v tejto spoločnosti opätovne sama ukončila pracovný pomer, a to v júli 2020, pričom mzdu dostala ešte v auguste 2020. Aj ďalšie obdobie, po ktoré obžalovaná nepracovala, keď sa zdržiavala v W., nemožno brať za obdobie, kedy by obžalovaná by mala platiť iba minimálne výživné. Obžalovaná sa sama pripravila o pravidelný príjem, pričom aj za obdobie od septembra 2020 až do decembra 2020 mala platiť výživné vo výške 100,- Eur mesačne. Rovnako takéto výživné potom bola schopná platiť aj od januára 2021 až do rozhodnutia v tejto veci, keď v decembri 2020 sa opätovne zamestnala v spoločnosti Nissens Slovakia s.r.o., kde jej príjem dosahoval priemerne sumu 800,- Eur mesačne.

Pri takomto stanovení výživného obžalovaná mala v období od apríla 2019 až mája 2021 zaplatiť poškodenému na výživnom sumu vo výške 2 215,16 Eur. Súd mal v konaní preukázané, že obžalovaná za toto obdobie uhradila sumu 2 300,- Eur, keď po podaní obžaloby obžalovaná zaplatila sumu 850,- Eur.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zák. trestnosť činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Súd mal preukázané, že obžalovaná zaplatila výživné na maloleté dieťa podľa jej schopností a možností, pričom obdobie, keď neplatila výživné nemalo trvalo nepriaznivé následky na maloletú dcéru, súd preto obžalovanú podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, nakoľko trestnosť trestného činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.